

POK

morrissey

Ice-T • New Order • Bryan Ferry • James Brown
Aerosmith • Λευκή Συμφωνία • T. T. D' Arby

οικανίκου κοινωνικού τοπίου, βρίθουν των ψυχώσεων ενός ανθρώπου που κρύβει στο υπογειό της σκέψης, όνειρα μάζι με απογοητεύσεις. Διάσκοι σαν το "For The Beauty Of Wynona" τραβάνε τον ακροατή από το μανικί απαιτώντας αφοσίωση εδώ και τώρα. Γ' αυτό και είναι απαιτητικοί με τις παρέες τους. ► 8

Αντώνης Ν. Φράγκος

LYNYRD SKYNYRD

The Last Rebel

(*Atlantic / Warner*)

Good Lovin's Hard To Find - One Thing - Can't Take That Away - Best Things In Life - The Last Rebel - Outta Hell In My Dodge - Kiss Your Freedom Goodbye - South Of Heaven - Love Don't Always Come Easy - Born To Run.

Πραφανώς τα προπέραινα σχέδια "επανασύνδεσης" δεν είχαν προβλέψει το ενδεχόμενο μιας ακόμα κυκλοφορίας από το ίδιο σχήμα: Έκαναν το σφάλμα να ηχογραφήσουν ένα album κάτω από το Όνομα "Lynyrd Skynyrd 1991", ίσως από σεβασμό προς το αιθεντικό συγκρότημα, ίσως από μια τιμιά διάθεση απέναντι

στο απληροφόρητο κοινό. Το album εκείνο ήμως τα πήγε πολύ καλά, όπως ισως του άξιζε, οπότε τώρα επανερχόμαστε στο "Lynyrd Skynyrd", έναν δίσκο με κάπως διαφορετικό ύφος. Η διαφορά έγκειται κυρίως στα πνευστά τα οποία στο "Last Rebel" υπερέχουν σε σχέση με προηγούμενες δουλειές του γκρουπ, καθώς και στα background γυναικεία φωνητικά τα οποία εδώ κατά τη γνώμη μου ακούγονται περισσότερο απ' όσο θα πρέπει. Δεδομένου όμως ότι είμαι συναισθηματικά προσηλωμένη σ' αυτόν τον ήχο κι ένα riff του Gary Rossington είναι αρκετό για να με απογειώσει, κάτι τέτοια χτυπούν απλώς σ' αυτά μου σαν μικρές ενοχλητικές λεπτομέρειες. Λεπτομέρειες οι οποίες ευτυχώς σε μεγάλο μέρος τους υπερκαλύπτονται από τον τραχύ, νότιο τόνο της φωνής του Johnny Van Zandt. Ευτυχώς συχνά τα οδέλφια έχουν φωνές που μοιάζουν εκπληκτικά μεταξύ τους... ► 7

Μαρία Ευθυμιάτου

WENDY MATTHEWS

Lily

(*Warner*)

Friday's Child - Walk Away - T.K.O. - Mother Can't Do - Quiet Art - The Day You Went Away - If Only I Could - Homecoming Song By Suzanne Castaway - Face Of Appalachia - Naming Names - Inexorably Yours.

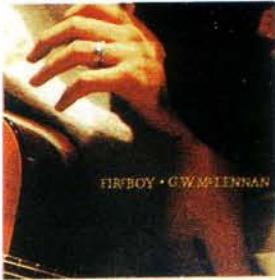
Αν μέχρι σήμερα δεν είχατε ακούσει το όνομα της Wendy Matthews, μην αρχίσετε να αμφιβάλλεται για τις μουσικές σας γνώσεις, δεν συντρέχει ιδιαίτερος λόγος. Οι μέχρι τώρα δημιουργίες της δεν σηματοδότησαν κάποιες σημαντικές μουσικές ανακατάξεις.

Η Wendy είναι μια τραγουδίστρια άπο τον Καναδά που όμως μας έρχεται μέσω Αυστραλίας. Και αυτό γιατί ενώ ξεκίνησε τραγουδώντας είτε μόνη της είτε σαν session μουσικός (θα την βρείτε στο "Heart Of Stone" της Cher) απ' άκρη σ' άκρη της Αμερικής, κατέληξε στην Αυστραλία, όπου και καθιερώθηκε.

Δισκογραφικά αυτή είναι η τρίτη δουλειά της, η δεύτερη προσωπική. Προηγήθηκε ο δίσκος της με τους Absent Friends με τίτλο "Here's Looking Up Your Address" και το δικό της "Emmigre" του '90.

To "Lily" είναι σε παραγωγή T-Bone Burnett και συνδιάλει όλα εκείνα τα προτετήματα και ελαττώματα που βρίσκουμε στους τραγουδοποιούς, έστω και αν η Matthews συνυπογράφει ένα μόνο από τα τραγούδια του δίσκου: μερικές όμορφες προσωπικές εκφραστικές εξάρσεις να συντάρχουν με επαναλαμβάνομένα κλικές και χιλιοκουμένες ίδεες. Όσο για το ρεπερτόριο, η ποικιλία είναι ευρεία όπως και οι διασκευές: από το "T.K.O." των Womack & Womack στο "If Only I Could" του Sydney Youngblood (λέτε να προκύψει classic;) Συνοπτικά, μια καλή φωνή χωρίς προσωπικότητα πάντως, σε μια δουλειά χωρίς εκπλήξεις που αφήνει ανάμικτα συναισθήματα. ► 6

Αντώνης Βιλλιώτης

του G.W.McLennan. Πέρα από το ότι είναι ράμιλλης ικανότητας (και δεν θα θέλαμε να μάσουμε εδώ δικές τις σειρές για τους Go-Betweens, οποίος μπορεί να πει μουσικά όλες τις που διαστάσεις της ανθρώπινης δραστηριότητας, είναι έχοχος στηχουργός (και που μπορούν να πουν πράγματα με ασυνήθιστο) και συν τοις άλλοις ζει στο ότι μεταδίδει τα αισθήματά του με δινή φωνή του ώστε στη μουσική του με τη στόχιση πάντως σε μια διαθέσιμη όλοι οι σημαντικές τραγουδοποιοί). Δεν θα μπορούσαμε σουμε κάποια τραγούδια αλλά κατά τη γνώμη "Riddle In The Rain" του δίσκου, συνοψίζει την κήτη ατμοσφαίρα του "Fireboy". Αν καταφέρετε και τα ράσσετε με ελαφριά τη τότε σας δικαιολογούμενη ξανακούστε το δίσκο. ► 8

Μάνος

ΤΡΟΧΟΣ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ

ΛΕΥΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Λευκή Συμφωνία

(*Warner*)

Θα Είμαι Εκεί - Άγγιξε
Τη Φωτιά - Στη Δική
Μου Πόλη - Φύγε
Μπροστά - Θέλω Να
Έχω Ένα Καλύτερο
Κόσμο - Μια Βίαιη Χα-
ρά - Τροχός Των Ονει-
ρων - Καινούρια Ένω-
ση - Οσα Μπορώ Να
Δω - Μυστική Γιορτή - Ξανά Και Για Πά-
ντα.

στο εξωτερικό και από την ηχογράφηση του δίσκου στο Βερολίνο.

Οι συνθέσεις είναι πολύ καλές και πολύ σύγχρονες, κατάλληλες να δεχθούν τα γνωστά μηνύματα των στίχων του τραγουδιστή Θοδωρή Δημητρίου (η μουσι-

κή είναι γραμμένη αυτή τη φορά από τον μπασίστα Διογένη Χ' Στεφανίδη).

Από κει και πέρα, όλοι όσοι γκρινιάζουν για τα όσα κακά συμβαίνουν στην ελληνική rock σκηνή, έχουν εδώ όλα όσα χρεάζεται να πει κανείς για να αποκρούσει αυτή τη μόνιμη μιζέρια που δυναστεύει το χώρο.

Τα ελληνικά συγκροτήματα έχουν τη δύναμη να δημιουργήσουν κάτι καλό και ανταγωνισμό στη rock μουσική, και αυτό το τρίτο LP της Λευκής Συμφωνίας είναι ένας δίσκος αντιπροσωπευτικός αυτής της κινητσ. ► 9

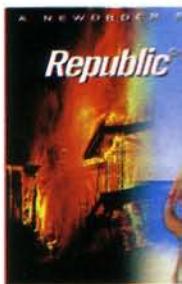
Μάνος Μπούρας

Όλα όσα θα θέλατε να ξέρατε για τη Λευκή Συμφωνία, υπάρχουν στη συνέντευξή τους σε άλλες σελίδες του περιοδικού. Να πούμε εδώ και με αφορμή το album τους, ότι το γκρουπ έχει προσαρμόσει τον ήχο του σε ακόμη πιο rock φόρμες έχοντας πάντα το ίδιο προσωπικό στιλούργικά στίγμα.

Το συγκρότημα παρουσιάζεται άψογο στο χώρο της εκτέλεσης αλλά και της παραγωγής αποτέλεσμα βέβαια της εμπειρίας τους από τις πολλές συναυλίες

του G.W.McLennan. Πέρα από το ότι είναι ράμιλλης ικανότητας (και δεν θα θέλαμε να μάσουμε εδώ δικές τις σειρές για τους Go-Betweens, οποίος μπορεί να πει μουσικά όλες τις που διαστάσεις της ανθρώπινης δραστηριότητας, είναι έχοχος στηχουργός (και που μπορούν να πουν πράγματα με ασυνήθιστο) και συν τοις άλλοις ζει στο ότι μεταδίδει τα αισθήματά του με δινή φωνή του ώστε στη μουσική του με τη στόχιση πάντως σε μια διαθέσιμη όλοι οι σημαντικές τραγουδοποιοί). Δεν θα μπορούσαμε σουμε κάποια τραγούδια αλλά κατά τη γνώμη "Riddle In The Rain" του δίσκου, συνοψίζει την κήτη ατμοσφαίρα του "Fireboy". Αν καταφέρετε και τα ράσσετε με ελαφριά τη τότε σας δικαιολογούμενη ξανακούστε το δίσκο. ► 8

Θα ξέρετε ήδη από το πολύ καλό "Watershed" LP του '91 ότι ο G.W. McLennan δεν είναι άλλος από τον περιφόρμο συνθέτη και κιθαρίστα των Go-Betweens Grant McLennan (ο άλλος είναι φυσικά ο Robert Forster και οι δύο τους ενώθηκαν ξανά στα τέλη του 1991 και εμφανίστηκαν στην τουρνέ του Lloyd Cole σε Αμερική και Ευρώπη σαν support όνομα παιζοντας ένα ακουστικό σετ). Ενώμιστ χρόνο μετά ο Grant ή G.W. επανέρχεται με το νέο του album "Fireboy" και όλα όσα έχει να μας προσφέρει και πάλι είναι τραγούδια, ούτε νηστικές ακραβίσεις, ούτε απίστευτες ενορχηστρώσεις, απλά τραγούδια που μιλάνε για την αγάπη, τον κόσμο και τα προβλήματά του, και καμία φορά και για την πολιτική. Όλα αυτά είναι χιλιοεπώμενα, όχι όμως με τον τρόπο

NEW ORDER

Republic

(*London / Polygram*)

Regret - World - Ruin - Day - Spooky - Every - Everywhere - Young - Liar - Chemical - Tim - Special - Avalanche

Θα μπορούσε να λέγεται για "Ρεπούμπλικα", "Εκτός Factory", ή "Της Απικέντρωσης" βαίνει, κατεβαίνει λέσχη, λαϊκή παροιμία, κρίπτωση του Manchester πίστωση παραείναι από την απίστευτη καλλιτεχνική ζωής της Εαφάντινη των Stone Roses... των raves... Σε τούτη την εποχή της ζουμε - εγκαταλείψεις Order στέκονται υπερφέρονται σα να μη στεγάσει. Για πρώτη φορά στα τους δέχονται να